

Академик Александър Хараланов Александров

Роден е на 24 септември 1938 г. в Стара Загора. Средно образование получава в Шумен през 1956 г., а висше – във Лесотехническия университет – София през 1961 г. От 1963 г. до 1966 г. е научен сътрудник в Опитна база по иглолистните гори – Велинград, а от 1967 г. – в Институт за гората-София. През същата година защитава дисертация по горска генетика и селекция. Специализира по програма на ФАО в Дания (1970 г.) и в САЩ (1972 г.). Хабилитиран е по горска екология (1976 г.). Дисертация за доктор на науките защитава през 1984 г., а през 1986 г. е избран за старши научен сътрудник I степен. От 1986 до 1988 г. е заместник директор на Института за гората, а от 1989 до 1993 г. – директор на същия институт. Втори директорски мандат – от 2003 до 2007 г. и трети – от 2008 г.

За член-кореспондент на БАН е избран през 1995 г., а за академик – през 2003 г. Член е на Евроазиатската академия на науките от 1996 г., председател на Националния комитет на IUFRO (Международен съюз на горските изследователски организации), Euforgen (Европейска програма за горски генетични ресурси), Балканска екологична федерация и член на редица други международни, чуждестранни и национални научни експертни съвети и комисии, и на 7 редакционни колегии на научни списания.

Научните му трудове са в следните направления на лесобиологичната наука: горска генетика и селекция, биологично разнообразие на горскодървесните видове – изменчивост и формообразуване, дендрология, лесовъдство, горски култури, екология, климатични промени и тяхното въздействие върху горските екосистеми. Научните му публикации са около 250 в т.ч. 12 монографични трудове.

Като университетски професор е водил три лекционни курсове по “Теоретична екология”, “Фитогеография и опазване на генетичния фонд” и “Горски екосистеми”. Под негово ръководство са подготвени 12 докторанти и много дипломанти.